

I properament... SUITES DE BACH

Les sis 'Suites per a violoncel sol' de **Johann Sebastian Bach** (1685–1750) són un dels pilars fonamentals del repertori per a aquest instrument. Una obra inseparable de **Pau Casals** que la va redescobrir i es va atrevir a tocar-la de dalt a baix, com mai ningú havia fet, amb l'arquitectura concebuda per Bach.

Els violoncel·listes **Pau Codina**, **Ariadna Chmelik** i **Amat Santacana** compartiran aquest repte interpretatiu al llarg de diferents concerts, oferint al públic una experiència íntima i emocionant que connecta directament amb l'herència del mestre.

AMAT SANTACANA

Suites 1 i 6 de Bach per a violoncel sol

diumenge, 11 d'octubre
12 h - ESPAI PLANA DE L'OM

El violoncel·lista **Amat Santacana**, fundador del prestigiós Qvixote Quartet i professor al CMMM, interpretarà les suites número 1 i 6 de J. S. Bach. Santacana també interpretarà un *ricercare* de Domenico Gabrielli (1659–1690), una de les primeres obres escrites per a violoncel sol.

PAU CODINA

Suites 3 i 4 de Bach per a violoncel sol

diumenge, 25 d'octubre
12 h - ESPAI PLANA DE L'OM

Enn aquest concert, tornarem a gaudir de la genialitat de qui va ser el màxim exponent de la música barroca, J. S. Bach, amb les seves suites número 3 i 4, interpretades pel violoncel·lista barceloní **Pau Codina**, amb una destacada carrera tant com a solista com en l'àmbit de la música de cambra.

ARIADNA CHMELIK

Suites 2 i 5 de Bach per a violoncel sol

diumenge, 8 de novembre
12 h - ESPAI PLANA DE L'OM

La violoncel·lista catalano-suïssa **Ariadna Chmelik**, tres cops guanyadora del primer premi del concurs Joventuts Musicals de Suïssa i una de les components del Quartet Atenea, interpretarà les suites número 2 i 5 de J. S. Bach i, també, els 'Set haikus per a violoncel sol' del compositor Josep Maria Guix.

kursaal

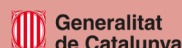

MÚSICA

LA NOVENA DE BEETHOVEN AMB UN HOMENATGE PREVI A CONXITA BADIA Orquestra Simfònica Sant Cugat

diumenge, 4 d'octubre de 2026

18 h - KURSAAL - Sala Gran

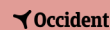
ORGANITZA

AMB EL SUPORT

PATROCINA

LA NOVENA DE BEETHOVEN I UN HOMENATGE A CONXITA BADIA

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, sota la direcció de **Salvador Brotons**, interpretarà **La Novena de Beethoven**. Un concert en què participaran també un quartet de cantants solistes de luxe i el **Cor Quòdlibet Grup Coral**, així com l'**Orfeó Manresà**, que amb aquest concert donarà el tret de sortida als actes del 125è aniversari de la seva fundació.

Més enllà de la cèlebre *Oda a l'Alegria*, la Simfonia núm. 9 de Beethoven és una obra majúscula que traça, en quatre moviments, un viatge cap a la fraternitat universal. Beethoven va dedicar anys a cercar la manera d'unir música i paraula sense perdre l'essència musical. Amb el poema de Schiller va trobar el missatge ideal: una celebració de l'alegria com a símbol d'unió, llibertat i esperança. Estrenada el 1824 a Viena, continua colpit per la seva força expressiva, la seva estructura innovadora i la seva profunda humanitat; convertint-se en molt més que una peça musical, un veritable himne universal.

Abans de la interpretació de *La Novena Simfonia*, el concert s'obrirà amb un emotiu homenatge a **Conxita Badia** (1897-1975), una de les sopranos catalanes més destacades del segle XX i musa de nombrosos compositors del seu temps. La primera part inclourà una selecció de cançons del cicle **La rosa als llavis d'Eduard Toldrà**, obra estretament vinculada a la figura de Badia, que en va ser una de les principals intèrprets i difusores. Per a aquesta ocasió s'estrenarà l'arranjament per a soprano i orquestra realitzat per Salvador Brotons de **Memòries de Conxita**, un tribut que evoca el llegat artístic i humà d'una cantant que va deixar una empremta profunda en la música catalana.

NOTES A LA NOVENA DE BEETHOVEN

La Novena no és solament l'*Oda a l'Alegria*. Els vint-i-cinc minuts que dura el darrer moviment no haguessin passat a la història sense els tres moviments anteriors. I això Beethoven ho tenia molt clar. Potser per aquesta raó no va donar per acabada l'obra fins que no va estar del tot segur que havia aconseguit el que es proposava: transmetre una idea com la de la "Fraternitat Humana" utilitzant música pura. Cercava la forma de crear un lligam entre veu humana i orquestra simfònica sense que el text esborrés la prioritat de la música, però que l'ajudés a transmetre el missatge que tots els homes i dones som germans.

Va estar anys donant voltes a l'obra, omplint d'apunts papers i papers, i preguntant-se si la utilització d'un cor com a final d'una obra simfònica era o no una bogeria. Finalment, va ser una necessitat. Beethoven va posar música a un text però ho va fer sobre la premisa de mantenir la primacia de la música. Segons el director Wilhelm Furtwängler: "Per resoldre el final d'aquesta simfonia Beethoven necessitava un text sense un significat massa detallat, que no posés barreres al músic. I el va trobar en l'*Oda a l'Alegria* de Schiller que no celebra aquesta o aquella alegria definida sinó la idea d'alegria en general". En diferents moments de la composició Beethoven va escriure algunes guies literàries que no van ser incloses a l'obra, però apuntaven que l'home arriba a l'alliberament i a la unitat, és a dir, a l'alegria del darrer moviment, passant per les tres etapes que representen els primers moviments (destí, exuberància física i amor). La Simfonia núm. 9 es va estrenar el dia 7 de maig de 1824 al Teatre Karntnertor de Viena i dedicada al rei de Prússia, Frederic Guillem III.

David Puertas Esteve, divulgador musical

FITXA ARTÍSTICA

DIRECCIÓ

Salvador Brotons

ORQUESTRA

Orquestra Simfònica Sant Cugat

CANTANTS SOLISTES

Ulrike Haller (soprano)

Anaïs Masllorens (contralt)

Marc Sala (tenor)

Joan Garcia (baríton)

CORS

Quòdlibet Grup Coral (Dir. Albert Santiago)

Orfeó Manresà (Dir. Xavier Pagès)

PROGRAMA

Homenatge a Conxita Badia (1897–1975)

La rosa als llavis d'Eduard Toldrà

Seré a ta cambra, amiga

Visca l'amor

Memòries de Conxita

*Arr. per a soprano i orquestra de Salvador Brotons

Ulrike Haller, soprano

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

Simfonia núm. 9 en Re menor, op. 125

Allegro ma non troppo, un poco maestoso

Molto vivace

Adagio molto e cantabile

Finale: Presto

